

Güzelim Engin,

Nasıl unutturum o güzel günleri...

Auld Lang Syne (Times gone by)
Should auld acquaintance be forgot,
And never brought to mind?
Should auld acquaintance be forgot,
And auld lang syne?
.....

Dediğin gibi, Irmak tren istasyonunda o serin kavak ağaçların altında saatlerce geçirdiğimiz beklemler.... (Sanırım Sema Güneş yoktu o günlerde) Hiç unutmam, Ankara trenine binerken ayaklarım yere değmezdi sanki yavaş yavaş uçuyormuşuna. O kalabalık alır indirirdi beni trenin koridoruna- hemde bazan bir kuzu veya keçinin kucağına. Hattâ bazen bir horozun gagasıyla burun buruna... En nihayet tren poh poh diyerek ayrılırken istasyondan bir ayağa kalkıp nefes alırdık. Saatlerce sonra Tarsus dağlarına patanj yapa yapa tırmanırken, hatırlarmısın biz trenin kapısından dışarı atlar ve patınej yapan treni geçerek tepeye koşardık ve orada biraz bekledikten sonra, bizi trenden seyreden şimendiferci ve yolcuların alkışları arasında tekrar atlardık ve daldardık koyunun veya horozun yanına 😊. Hey gidi günler, hey.....

Evet, şarkının dediği gibi, o geçmiş günlerin özleminin kendisini özlemek bile güzel bir şey, güzel Dostum. Hoşça kal,

Sevgin